

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/150/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812010263
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5812010263.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí konanom 30. januára 2014 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Milana Repáňa a Juraja Krupu prejednal odvolanie obžalovaného S. S. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/94/2012 zo 16.11.2012 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/94/2012 zo 16.11.2012.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného S. S., nar. XX.X.XXXX, bytom V. H., t.č. vo výkone trestu

v ÚVTOS Leopoldov,

u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

1/ dňa 16.2.2012 v čase okolo 16.40 hodine v predajni TESCO v Tvrdošíne vzal z regálu na pečivo a do vrecka bundy ukryl dve bagety, následne sa snažil opustiť predajňu popri pokladni bez zaplataenia, čím spoločnosti Tesco Stores SR, a.s., Kamenné námestie 1/A, 815 61 Bratislava, IČO: 3121828, spôsobil škodu krádežou vo výške 1,30 €,

2/ dňa 3.5.2012 v čase okolo 17.30 hodiny vošiel do predajne COOP Jednota v Námestove, na námestí Antona Bernoláka, kde z regálu s alkoholickými nápojmi vzal 0,7 l fľašu 40 % alkoholu Slovenská Borovička Juníperum v hodnote 7,89 €, ktorú si vložil za pás nohavíc a následne bez zaplataenia opustil priestor pokladne, čím spoločnosti COOP Jednota Námestovo, spotrebné družstvo, Hviezdoslavova č. 1/11, 029 01 Námestovo, IČO 00693804, spôsobil škodu odcudzením vo výške 7,89 €,

3/ dňa 6.5.2012 v čase okolo 11.10 hodiny dreveným kolíkom rozbil sklenenú výplň okna rodinného domu, č.p. XXX/X na ulici F. O. v R., cez vzniknutý otvor vošiel do domu a zo spálne odcudzil 17 kusov fliaš 40 % alkoholu rôznych značiek, čím majiteľovi a užívateľovi domu W. C., nar. X.XX.XXXX, ktorého poznal a u ktorého noc predtým prespal, spôsobil škodu krádežou vo výške 87,04 € a poškodením zariadenia vo výške 45,46 €,

t e d a :

- v bodoch 1/ - 3/ rozsudku si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním,

- v bode 3/ rozsudku neoprávnene vnikol do obydlia iného,

čím spáchal:

- v bodoch 1/ - 3/ rozsudku pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a)

Tr. zák.,

- v bode 3/ rozsudku prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.

Za to sa odsudzuje

Podľa § 212 ods. 3, § 42 ods. 1, § 38 ods. 2 Tr. zák. (§ 36 písm. l/, 37 písm. m/ Tr. zák.) na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušuje výrok o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp.zn. 13T/100/2012 zo 7.6.2012 (doručeným obžalovanému 28.6.2012) vo výmere 18 mesiacov, na výkon ktorého bol obžalovaný zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. Súčasne sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaný je povinný nahradiť poškodenému W. C., nar. X.XX.XXXX v R., bytom R., Ul. F. O. č. XXX/X, škodu vo výške 45,46 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodený W. C. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázať na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 6T/94/2012 zo 16.11.2012 bol obžalovaný S. S. uznaný v bodoch 1/ a 2/ za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák., v bode 3/ zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený v bodoch 1/ až 3/ rozsudku okresného súdu.

Za uvedené trestné činy mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 2 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Súčasne podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému W. C. škodu vo výške 45,46 Eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený W. C. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Na základe odvolania obžalovaného bol rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 3To/4/2013 zo 14.3.2013 zrušený rozsudok okresného súdu a obžalovaný S. S. bol uznaný za vinného v bodoch 1/ až 3/ pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a v bode 3/ pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku krajského súdu.

Za uvedené trestné činy bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol súčasne zrušený vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Martin, sp.zn. 13T/100/2012 zo 7.6.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný k náhrade škody poškodenému W. C. vo výške 45,46 Eur a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený W. C. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Na základe dovolania obžalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 3To/4/2013 zo 14.3.2013 bol tento rozsudok rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Tdo/65/2013 z 3.12.2013 zrušený a Krajskému súdu v Žiline bolo prikázané, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR vyplýva, že krajský súd vo svojom rozhodnutí pochybil v tom, že stotožnil otázku posudzovanú v zmysle § 18 Tr. zák., teda zavinenie, resp. jeho vedomostnú zločku vo vzťahu ku okolnosti, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby (spáchanie trestného činu voči osobe vyššieho veku) a otázku posudzovanú v zmysle § 139 ods. 2 Tr. zák., teda spáchanie trestného činu v súvislosti s vekom poškodeného (ako ďalšiu podmienku použitia dotknutej okolnosti ako okolnosti, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby). Z rozsudku Najvyššieho súdu SR ďalej vyplýva, že z formulácie skutkovej vety rozsudku Krajského súdu v Žiline nijako nevyplýva, že by spáchanie trestnej činnosti bolo z hľadiska obvineného subjektívne ovplyvnené súvislosťou s vekom poškodeného. Ide o krádež vlámaním do rodinného domu za účelom odcudzenia alkoholu, ktorým konaním došlo zároveň aj k porušeniu domovej slobody majiteľa domu - v tom čase v dome neprítomného. Neprítomnosť majiteľa domu, ktorá uľahčila obvinenému spáchať trestný čin (a ktorou argumentoval krajský súd) nijako nesúvisí s vekom poškodeného. Inak by tomu bolo, ak by bol v dome prítomný a bolo by potrebné očakávať jeho odpor. Najvyšší súd SR ďalej uviedol, že v dôsledku zákazu zmeny k horšiemu (§ 391 ods. 2 Tr. por.) pri novom rozhodovaní nebude možné v skutkovej časti výroku o vine doplniť predchádzajúce odsúdenie a priestupkový postih, ako sú správne uvedené vo výroku o vine v rozsudku okresného súdu. Túto skutočnosť bude potrebné taktiež krajským súdom kvalifikačne zohľadniť.

Krajský súd na základe právneho názoru vysloveného Najvyšším súdom SR v rozsudku sp.zn. 2Tdo/65/2013 z 3.12.2013, ktorým bolo zrušené jeho predchádzajúce rozhodnutie a vec mu bola vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.1.2014 vyhovel odvolaniu obžalovaného, ktorým namietal zákonnosť kvalifikácie zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a rozhodol tak, že obžalovaného S. S. pri zmenenom skutkovom stave (oproti skutku v rozsudku okresného súdu) uznal za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. - pokiaľ ide o body 1/ až 3/ a v bode 3/ rozsudku aj pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. Takýto postup pokiaľ ide o kvalifikáciu skutku zodpovedá ustanoveniu § 391 ods. 1 Tr. por., z ktorého vyplýva, že orgán, ktorému bola vec prikázaná, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci dovolací súd a je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie dovolací súd nariadil.

Pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. (z trestného rozkazu Okresného súdu Martin sp.zn. 13T/100/2012 zo 7.6.2012) uložil krajský súd obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia. Súčasne postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp.zn. 13T/100/2012 zo 7.6.2012 vo výmere 18 mesiacov, na výkon ktorého bol obžalovaný zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm.

b) Tr. zák. Súčasne krajský súd zrušil všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Takto uložený trest považuje krajský súd za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie, ako aj represívnej stránky trestu. Pri ukladaní trestu krajský súd prihliadol na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. l) Tr. zák., teda že obžalovaný sa k spáchaniu trestných činov priznal a tieto úprimne oľutoval a na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., teda že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený. Trest bol obžalovanému ukladaný v sadzbe od 6 mesiacov do 3 rokov. Pri ukladaní trestu obžalovanému krajský súd prihliadol najmä na spôsob spáchania skutkov, spôsobený následok, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Aj keď sa obžalovaný k spáchaniu trestnej činnosti priznal a svoje konanie oľutoval, nemožno prehliadnuť, že ide o osobu v minulosti už 11-krát súdne trestanú, ktorá bola aj opakovane vo výkone trestu odňatia slobody. Trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, na výkon ktorého bol obžalovaný zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia, preto krajský súd považuje za primeraný a potrebný k náprave a prevýchove obžalovaného.

Keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, krajský súd ho na výkon trestu zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu so stredným stupňom stráženia.

V súvislosti s výrokom o náhrade škody krajský súd poznamenáva, že tento ostal oproti rozsudku prvostupňového súdu nezmenený, nakoľko zodpovedá stavu vecí a zákonu. Prvostupňový súd postupoval správne, keď uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému W. C. škodu vo výške 45,46 Eur a so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal poškodeného na občianske súdne konanie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.